

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr. 102. ANULU XIX.

Sabiu, in 23 Decembre 1871. (4 Ian. 1872.)

Telegrafulu ese de done ori pre septemana: Duminca si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditiua foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catre expeditiua. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte parti ale Transilvanie si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime. si tieri'streine pre anu 12 1/2, anu 6 fl. Inscratiela se plateste pentru int'a ora cu 7 cr. sirtulu, pentru a don'a ore cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetiie cu 3 1/2 cr. v. a.

Din caus'a SS Serbatori ale Nasceri Domnului nostru Iisusu Christosu, numerulu celu mai de apröpe si din urma in anulu acest'a va esi joi in 30 Decembre.

Invitare de prenumeratiune
la

„Telegrafulu Romanu“

Cu inceputulu anului 1872, se deschide prin acest'a prenumeratiune noua la acesta foia.

„Telegrafulu Romanu“, va esi ca si pana acum de done ori pe septamana Joi'a si Duminca'a. — Pretiulu abonamentului pre anulu intregu e :

Pentru Sabiu 7 fl. pe 1/2 de anu 3 fl. 50 xr., pe 1/4 anu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru si Monarchi'a austro-unguresca pe anu 8 fl. pe 1/2 anu 4 fl. pe 1/4 anu 2 fl. v. a.

Pentru Romani'a si strainatate, pe anu 12 fl., pe 1/2 anu 6 fl., pe 1/4 anu 3 fl. v. a.

DD. abonanti suntu rugati a nu intardiä cu tramiterea prenumeratiuniloru.

Adresele ne rugämu a se scrie curatu, si in locu de epistole de prenumeratiune recomandämu op. publ. avisurile postali, (Posta-Utalyany. — Post-Anweisung.) ca impreunate cu spese mai putiene si ca mai sigure pentru inaintarea baniloru de prenumeratiune la

„Editur'a „Telegrafului Romanu“
in Sabiu.

Articuli anonimi.

IX. S'a imputatu meru activistiloru si se imputa si astadi, ca ei pre langa tote activitatea totu nu au potutu esoperä nimic'a dela magiari. Din tote cate vedemu ca se dicu din partea oposa, vedemu ca suntu numai apucaturi spre a sustiene in publicu o neincredere in procederea nostra, seu mai dreptu disu, in o parte activa a natiunei romane in bariera legale a evenimenteloru constitutionale ale patriei. Cändu cugetämu la impregiurara acest'a ni se presinta deodata memoriei, nefericit'a istoria a natiunei nostre din Transilvania, inca de pre acele tempuri, de pre cändu tratatulu dela 1538 nu facu din Transilvania unu principatu cu principi indigeni electorali in frunte, luati din sinulu aristocratiei magiarisate. Romäniloru de pre acele tempuri pana la anulu 1848 li se veni sörtea passivitati. In restempulu acest'a trunchiulu romanescu din Transilvania taiatu, de o parte de catre cela-laltu din Ungaria si Banatu, de alt'a de catre afacerile tieriei, cade de totu in servitutea celoru-lalte natiuni, mai tardiu si perde unitatea bisericesca si cu acest'a ultimulu radimu tare spre a poté reintra curendu in vietia de dreptu publicu. Episcopii de ambe confessiunile se incerca din cändu in cändu a recastiga o pusetiune mai buna si pentru romani, inse tote incercäri se frängu de opusetiunea ce li o puneä oligarchi'a din acesta tierra ce stä autonoma, si care in decursulu autonomiei se aflä cändu sub protectoratu turcescu, cändu sub a vre-unui domnitoriu crestinu din occidentu, pana cändu in urma a venitu definitivu sub domnitorii de pre tronulu Habsburgiloru.

Anulu 1848 fränge de totu puterea acest'a

oligarchica, slabita incätu-va de cändu tier'a se aflä sub domnitorii din casa habsburgica. Evenimente mari vinu preste tierra, evenimente, cari nu lasa pre nime a se reculege si a se orientä de ajunsu, cu atätu mai putienu lasa ca sa-si njunga vre-o parte din tierra scopulu ei. Ce au facutu romani din Transilvania in anulu acelu memorabile, scimu: ei au doritu ca natiunea romana sa se recunösca; unu principiu pre care romani nici cändu nu-lu voru poté perde din vedera, si ca unieua cu Ungaria sa nu se faca fara de ei. Spre acestu scopu s'au dusu deputatiuni romanesci la diet'a din Clusiu si la cea din Pest'a si la Majestate.

In articulu premergatoru amu espusu fazele prin cari amu trecutu si noi romani transilvaneni si tierra ca atare dela schimbäriile constitutionale reincepute dela incetarea absolutismului, carele a fostu intre evenimentele dela 1848 si intre cele dela 1860 incöce, ca o ierna grea asup'a tieriei, si asup'a romäniloru (o ierna grea, in carea partea gr. cat. a romäniloru a fostu inhatra de ultramontanismu prin concordatu si in specie clerulu inaltu, ca sa nelinöscä meru pre „schismaticu“. O horocire mare si in tempulu acest'a pentru romani gr. or. ce avura pre Metropolitulu de acom, atönci Episcopu, in fruntele, carele se luptä din resputeri cu östea ultramontana, in specie cu generalulu ei contele Thun ministru de culte si instructiune publica. Insemnämü in trecutu done impregiuräri din acele tempuri triste: nisuintia ministrului de a luä scölele din mänilu bisericeii gr. or. si pär'a fericitulu Metropolitu Solutiu asup'a Episcopulu gr. or. din Sabiu, ca tiparesce carti bisericesci fara de a le asterne sa le censuredie densulu).

Acum sa ne restringemü numai pre langa intrebarea, deca amu urmatu noi intru tote dorintiei espresse pre cämpulu libertätiei dela Blasiu 1848, seu nu?

Congresele nationale din anii 1861 si 1863 si conferinti'a nationale dela Clusiu din 1865 si purtarea romäniloru din diet'a de atönci ne arata ca romani au urmatu cu consecintiä ideä cea inalte pentru salutea nationale si au cercatu totu-deun'a ca acest'a sa nu o desfacä de catre salutea statulu, in care traimu. Va se dica, ei au cercatu intr'unu modu corectu si cu prudentia de barbati de statu se fia pre langa nationalisti buni si patrioti adeverati.

Este procederea nostra in contradicere cu liniamentulu acest'a trasu prin istori'a nostra nationale? Nici de cum nu, cu atätu mai vertuosu nu, cu cätu de alta parte romani cari au urmatu politic'a nationale si patriotica au avutu in vedere si impregiurarea aceea, ca, precum la 1848 asiä si acum, sa nu se desfacä cu politic'a loru de catre monarculu loru. Spre acestu sfersitu asiä dara, trebniä si acum in periodulu acestu atätu de fatalu pentru noi, pre langa tote greutätile ce se pusera insintea nostra, sa cugetämu: ca acum celu putienu ocaziunea nu ne erä luata ca inainte de 1848 de a ne poté aperä drepturile nostre; ca acum avemu barbati mai multi, cari suntu in pusetiune de a lupte barbatescu atätu acasa in poporu, cätu si in representantie; ca acum trebuie sa ne intrepunemü barbatescu si deca nu potemu esoperä alta, sa nu lasämü baremu ca sa ni se inchida calea si pre venitoriu, cändu apoi sa nu potemu face chiaru nimic'a si sa nu ne tredimü iera in starea dinainte de 1848.

Inse aci ni se aduce inainte legea electorale cea atätu de nefavorabile pentru noi si anonimulu „Gazetei“ mai adauge si starea exceptionala ce jace inca asup'a Transilvaniei. Cea dintäiu o recunöschemu: cea din urma inse ni o restörna conferinti'a dela Mercuria.

Pre noi asiä dara numai legea cea electorale

ne poté sa ne ocupa aici, despre carea dicemü ca trebuea sa fia mai liberale decum este. Venimü inse in alta pusetiune neplacuta si cu pretensiunea acest'a, din causa ca nici chiaru diet'a din 1863/4 nu s'au grabitu a face o lege electorale carea sa apuce a fi lege sanctionata, pentru ca a avutu alto lucruri mai grabnice si adeca, punerea usului limbiloru patriei in oficie la bon'a vointi'a presiediatiloru dela dicasterie, spedarea tribunalulu supremu la Vien'a, ca judecatoriä sa nu fia inflinötiati de poporu, ci numai de aristocratii magari si cetatenii sasi, cari au mijlöca sa calatorésca pre acolo s. a. de felulu acest'a. Alta lege mai liberale in Transilvania n'a existatu; iera cea din Ungaria nu o poteau primi romani fara ca sa nu se vätame autonomi'a tieriei, ceea ce la magiari si sasi le veniä bine, mai alesu fiindu ca cestiunea uniunei inca nu erä unu ce definitivu terminatu si mai avendu lipsa de a se luä inca odata inainte: dupa magiari si sasi in diet'a comuna in Pest'a, dupa votulu separatu alu romäniloru in o dieta a Transilvaniei.

O alegere de legi electorali nu erä. Si apoi ca sa fia ironi'a sortiei, fatia cu autonomi'a tieriei nostre, perfecta, legea electorale transilvana, dupa carea s'au facutu alegerile in Transilvania la diet'a comuna, a fostu pentru romani mai nefavorabile decätu pentru ori cari alti locuitori ai tieriei.

Reulu acest'a inse nu ne indreptatia a ne retrage dela terenulu luptei. Pentru ca noi suntemü mai de trei ori asiä de numerosi ca cei-lalti locuitori ai tieriei, si potemu sa esimu cu unu numeru öre-care de deputati, deca nu tocmäi ca in 1863/4, apröpe cu atäti. Pre langa o energia, carea trebuea sa fia la ocaziuni de aceste, sa dicemü pre putienu, din districtulu Fagarasiului sa fimü reesitu cu doi deputati, din scaunulu Mercuriei cu alti doi, din alu Sebesiului cu doi deputati, din alu Orastiei asemenea, din comitatulu Albei- nfe iöre cu doi deputati, din cele-lalte comitate, afara de alu Turdei poté, cätu cu unu deputatu celu putienu, din districtulu Nasöldului cu doi deputati, din locurile taesali, precum o Ogn'a Sabiului, Hunedör'a, Hatiegulu, Mociulu cätu cu unu deputatu, si romani poteau sa reese cu vre-o 22 deputati, cari poteau fi spriginiti de alti vre-o 22 deputati romani din Ungaria. Vre-o 44 si mai bine de deputati, de si totu minoritate, poteau face mai multu pentru romani din Transilvania de cätu nici unulu, de öre-ce si cei din Ungaria pre putienu se amesteca in afaceri ce ne privescu pre noi, poté totu din consideratiune ca sa nu se vätame autonomi'a tieriei nostre, seu poté unde vedemü ca tierra in t r e g a e si asiä reprezentate de magari si sasi. Ba dupa esemplulu tribunilaru plebei din Rom'a vechia, seu dupa esemplulu Irlandesiloru in parlamentulu Angliei si 3—4 deputati alesi potea sa strige v o t u l u loru, de cätu ori aru fi vedutu ca face diet'a pestana vre-o asuprire romäniloru si acestu vetu sa fia aflatu totu-deun'a echu in miliönele de romani si press'a loru si totu odata si in press'a europäna; vocea pressei e mai libera si mai cu efectu dupa gur'a ce rostescu in parlamentu decätu cändu vorbesco de capulu ei.

Nu totu lucruri de parade domniloru! dara si lucruri, cari se facu in truda si suntu anevoia incoronate de succese mari, totu-deun'a incungiarate de succese de acele, cari mai tardiu aducu si succesele mari. Ori aseptämü noi acum ca pentru unu picu de mania a nostra Ungarii sa ne aduca autonomi'a tieriei pre tipsia, tocmäi acum cändu sörtela le-a datu atät'a apa pre mör'a loru?

Öre cum de sasiä cei renniti de prudenti si circumspecti nu-si batu capulu atätu cu parole (Schlagwörter) si s'au dusu la diet'a comuna? Cioe va vrea sa aiba unu respunsu pipaibile la intrebarea acest'a sa ia list'a denumiriloru din urma si sa caute asup'a teritorieloru tienetöre de fundulu regescu; caute mai departe la

